

כדורסל

האיש שדואג לכסף

עורך-הדין ג'יימס אלינסון (27) הטוען שהוא גם סוכנם של לבון מרסר, קני לבנובסקי ומייק לארגי, שחקני-הרכש האמריקאים של הפועל תל-אביב, כמעט מחזיק את הפועל תל-אביב בצוואר.

עורך-הדין הרתי, עולה חדש מווירג'יניה שבארצות הברית שעלה עם אשתו, שחורה מגויירת, מנסה כימים אלה לקטוף מפירות הניצחון של הגביע, שבו זכתה הקבוצה התל-אביבית אחרי 15 שנות תסיכול והפסדים. ניצחון, שהושג לא מעט בזכותם של שלושת האמריקאים.

לדברי הסוכן אלינסון, הוא מנהל את המשאומתו בין השחקנים ובין הנהלת הקבוצה. מה יהיה בשנה הבאה לגבי המצטיינים האלה, המהווים, ללא ספק, את עמודה-השדרה של מחזיקת הגביע בכדורסל השנה?

אומר אלינסון: מה שיקרה תלוי בהפועל וכמה יסכימו לשלם כסף. בשביל העבודה שעשו השנה לבנובסקי, לארגי ומרסר מגיע להם הרבה כסף. אם בהפועל מתכוונים להילחם כמכבי תל-אביב בעונה הבאה ברצינות, הם צריכים לשלם כמו מכבי. ואם לא, אז אולי האמריקאים שלהם לא יחזרו מחופשתם באמריקה.

מסיים אלינסון: כטח שאני מרוויח מזה. אבל זו לא העבודה הרצינית שלי. זה בסך-הכל הובי. בלי סחטנות. יושב-ראש הפועל תל-אביב, פנחס להב, משיב על דבריו של עורך-הדין:

הפועל תל-אביב יתן את השכר המגיע לכל שחקן בהתאם לרמתו. אנחנו אגורה ותיקה ובעלת מעמד גדול מדי מכדי להיכנע לסחטנות. בינתיים מסתובב אלינסון כימים אלה ללא אשתו השחורה. אחרי שלוש שנות נישואין, מתוכנן שנתיים ששני הזוג היו כמרכז הקליטה התל-אביבית בית ברודצקי, החליטו להיפרד לניסיון. רבי הגיות חזרה לבית הוריה שבווירג'יניה והחלה, בימים אלה, ללמוד ניהול-עסקים באוניברסיטה. וגם ג'יימס מתכוון בקרוב

סוכן אלינסון

הפועל צריך לשלם כמו מכבי

לנסוע לאמריקה — כדי לייבא שחקנים אמריקאים נוספים.

חגיגה בקיריית-גת

אחרי שחימם את הספסל של הפועל רמת-גן במשך חמש שנים, לא היה ליהודה לוי בן 26 הרבה מה להפסיד וזהו קיבל את ההצעה הלא-מרליקה לשחק בדרום הרחוק בהפועל קיריית-גת. שם לפחות הובטחו לו 40 דקות מלאות של מישחק. קיריית-גת נראתה לכדורסלן הרמת-גני כמו משהו שמעבר להרייה-החושן. זה לא היה מעורר בשבילו לשחק בקבוצה שכוחת-אל, עם שעת נסיעה לכל כיוון, אבל ישיבה על הספסל היתה אזורית בשבילו לא פחות.

זה היה שווה. היום מסתובב יהודה המתולתל עם פרצוף מלא חיוכים. למה? הוא הצליח לסייע להפועל קיריית-גת לעלות לליגה הלאומית בפעם הראשונה בהיסטוריה שלה. קיריית-גת נחשבת לקבוצה הדרומית ביותר שהשתתפה אי-פעם בליגה הבכירה. האם זה היה שווה את כל המאמץ ויצא-הרופץ? משיב יהודה לוי:

מה זה שווה? אין מילה שיכולה לתאר את ההרגשה שלי. את כל התיסכולים שלי אחרי 10 שנים ברמת-גן זה חיסל. זה היה שווה, ועוד איך, לנסוע ארבע פעמים בשבוע שתיים כל פעם. החבריה שם היו יוצאים מהכלל ועזרו לי ולרוני בוסני להתאקלם. שלא לדבר על הנהלה שתפקדה מעל ומעבר לכל הציפיות, לא רק במישור הכספי, אלא גם במישור החברתי אירגוני.

מה יהיה על יהודה בעתיד? הכדורסלן, שקנה העונה את עולמו, רוצה להישאר רק בהפועל קיריית-גת כדי לעזור לה להישאר בליגה הלאומית, מה שאינו נחשב למיצע קל כליכך. בינתיים הוא מספר שקיריית-גת חוגגת נוי-סטופ מדי יום: "עוד לא יודעים לאכול את הסיפור הזה של ליגה לאומית."

כדורסלנים גורן, קפלן ומוסקוביין קשה להאמין שכל ההחלטות מוטעות

מה שבטוח, זה שלקיריית-גת לא יהיו בעיות של אוהדים, כי ככל מישחקי-בית היה המיגרש הביתי של הקבוצה מופצץ ב-1100 המקומות שיש, וגם למישחקי-החוץ התארגנו אוהדים המאושרים ונסעו באוטובוסים לכל מקום. "לאוהדים יש חלק לא קטן בכל ההצלחה של קיריית-גת", מוסיף יהודה.

הכדורסלן שהצליח להרגיז

אח סיקי ברקוביץ

סיום ליגת הכדורסל הישראלית הותיר את הפועל רמת-גן רצוצה ושבורה. שני התארים הבכירים של האליפות ושל הגביע, שנראו כמעט כניסה לפני כשבועיים, נותרו בשביחה כחלום באספמיה בלבד. רמת-גן נותרה קירחה מכאן וגם כמאן.

יש אומרים שנוסף לחוסר ההצלחה היתה גם התעסקותם של מיספר שחקני הקבוצה במקום במישחק בפרובוקציות.

סיבה לכישלון. כך קרה עם אור גורן, בעל החוות התמימה המוכירה פניו של ילד. גם גורן, המצטיין בקליניות ממרחק רב לא נחל בפרובוקציות עם השחקנים היריבים. הרבר היגיע לשיא, כשהצליח להחמם את מיקי ברקוביץ, הידוע כסובלנותו הספורטיבית על המיגרש, עד כדי כך שמיקי נראה במישחק הפלייאוף השני נוטש את השחקן שעליו שמר כדי להזויר את גורן בתנועת אצבע כשהצליח לחמם את מיקי ברקוביץ, הידוע אזהרות וקללות מפורשות.

חברו של גורן, אביגור מוסקוביץ, לעומת זאת, מעולם לא נראה מקבל החלטת שופט כלשהוא בלי תגובת ביטול או תגובת איה-הסכמה

אחרת. מוסקוביץ, רכזה המצטיין של הקבוצה וגם של נבחרת ישראל, תמיד יוצא מגידרו על כל החלטת שופט לעבירה נגדו. קשה להאמין שכל ההחלטות אומנם מוטעות.

איגרוף

מדוע ישוע לבן?

פעם היה אלוף-העולם. פעם היה כל יום בחדשות. פעם נהג לסעוד עם נשיאים ומלכים, כמו הסעודה שאידי אמין ערך לכבודו בארמונו בקמפלה.

היתה זאת ארוחת-ערב מיוחדת במינה. לאורך שולחן של 20 מטר הסבו כל המי ומי של אוגנדה ומשרתו של אמין ישב לידו, מאכיל את הרוזן מרק בכף. לפתע התכופף אמין מתחת לשולחן, שלף תיק מלא וגרוש שטרות של מאה דולר.

אמין הטיל את התיק על השולחן, שפך את תוכנו ופנה לאורח-הכבוד מוחמד עלי: "יש פה שני מיליון דולר! אתה אלוף או פחדן?" עלי סירב, באדיבות, להצעה של שישה סיבובים נגד מי שהיה, עור בהיותו סמל פשוט, אלוף-האיגרוף של צבא אוגנדה. נזכר עלי: "אם הייתי דופק אותו, היה הורג אותי."

הסירוב לא עשה רושם על אמין. הוא התכופף שוב והפעם שלף, מתחת לשולחן, אקרת. אותו כיוון לעבר עלי: "ועכשיו, מה אתה אומר, מוחמד עלי?" שאל את האורת. עלי, רותח ומבוהל, לא איבד את עשתונותו, הגיב בשתי מלים: "לך תזרייך!"

זה שבר את המתח. לתרומת האורחים, שמזמן נטשו את כיסאותיהם וביקשו למצוא מחסה לאורך הקירות, הטיל אמין את האקרת לתוך צלחת המרק שלפניו, שניתו על מדיו, ופרץ בשאגת צחוק.

זה היה סוף הסיוט של אלוף-העולם במישחק כבר לאותו ערב. אולם זה לא סוף הסיוט שרוזף אותו עכשיו.

טעם הזיעה. בגיל 42, מסתגר רוב ימיו באחות-ארמונו בקירבת הוליווד, הפך מוחמד עלי מוסלמי ארוק, המבלה את ימיו בצל הפגיעה המוחית, שממנה הוא סובל זה שנתיים, מאז פרש, סופית, מן הזירה.

הוא איש עייף, הנתון לדיאטות קיצוניות (שבועיים של מיץ תפוזים בלבד), מוקף וזכרונות (27 ארגזים של מיכתבי מעריצים), חצי תריסר תוכים ומוכיר אישי, מארוקאי הדואג לכל צרכיו. רק שלושה אנשים חיים עם עלי בארמונו, שריהוטו בלבד עלה כשלושת רבעי מיליון דולר: אשתו השלישית ורוניקה היפהפיה, ושתי בנותיהם הצעירות.

זאת ירידה גדולה למוחמד עלי, לשעבר קסיוס קליי, מן הימים שמעולם לא היו בסביבתו פחות מ-25 איש (כולל אחד שתפקידו היה לטעום את טעם הזיעה שלו בעת אימוניו ואחר שכל הצדקת קיומו היתה לענות אמון! מצלצלת אחרי כל אחת מאימרות השפר שעלי-קליי היה כל כך אמן על המצאתן והשמעתן).

עלי גרש את אשתו הראשונה, סונגי, כשהפך מוסלמי, בגלל הופעתה והתנהגותה הלא-מוסרית. לפי עקרונות דתו החדשה; אשתו השנייה, בלינדה, שמה קץ לנישואיהם כאשר תפסה אותו ואת רוניקה, אז דוגמנית מתחילה, על חם, בחדר בבית-מלון.

כדורסל:

האשכנזי האחרון

מאז לקח אורי עמית את שרביט עידו, רמת-גן, השתנו פני הדברים גם במערך הכוחות של הנהלת קבוצת הכדורסל הפועל רמת-גן. כמו שעמית החליט שהקבוצה תהיה על סודת שחקני רמת-גן ושמה הנוסף, גבעתיים, יימחק, כך החלה היררכיה חדשה בתנהלת. איתן מגידו, יושב-ראש המועדון הרמת-גני היה הראשון שהוציא אמת זאת לציבור. הכרזותיו על השתלטות העיראקים בקבוצה לא היתה בכדי. מגידו, בין האשכנזים הבודדים שנותרו בתנהלת הקבוצה, אמר דברים אלה אחרי התפרצותו במישחק גמר הפלייאוף מול מכבי תל-אביב. מגידו ניסה להזייד את שחקניו מהפרקט בעיצומו של מישחק וזאת כסענה שהשופטים נהגו לרעת הקבוצה.

אך הקבוצה העיראקית התנגדה ודחתה את הניסיון שלו. אומרים שמאז התקרת מנסה הקבוצה לסלק את הירי הוותיק, כשמאחרי ההחלטה עומד ראש-העירייה אורי עמית.

ב-26 בחדר זה תהיה האסיפה השנתית, שבה בוחרים את ראשי המוסדות לשנה הבאה. בינתיים כל הנוגעים בדבר מכחישים את זה מכל וכל. אמר על כך אורי עמית: "אני לא אמרתי לאף אחד, שאיתן מגידו לא ימשיך בתפקידו. דברים כאלה לא אומרים, צריך לשוחח עם החברים על כך. אני לא יודע אם מגידו ימשיך בתפקידו. אם כולם יהיו נגדו באסיפה אני מתאר לי שהוא לא ימשיך."

כדורסלן לוי גם במישור החברתי

שאלה לאפיסיוור. אחת הפעמים הבודדות בשבוע שעלי, המקפיד להתפלל חמש פעמים ביום, יוצא את ארמונו ברולס-רויס שלו, היא לתפילת יום השישי במסיגד, המצוי בשכונת העוני של לוס-אנג'לס.

כי שני נושאים עדיין מסוגלים לרכז את מחשבתו של מוחו ההולך ורפה של מי שהיה כמעט 20 שנה מלך האיגרוף: רת האיסלאם וצרת הכושים.

לא לחינם הקפיד לחזור בריון שנתן לאחרונה לעיתונאי אמריקאי שלוש פעמים על סיפור פגישתו, לפני שנתיים, עם האפיפיור יוחנן פאולוס. עלי בכלל לא התרשם מן העובדה שהאפיפיור גילה לו שבעת היותו כומר צעיר ראה אותו מתאגרף באולימפיאדת רומא (1960) ואף הספיק ללחוץ אז את ידו ולקבל ממנו את חתימתו.

מה שעניין אותו היה שיוחנן פאולוס ישיב לו תשובה על שאלה אחת בלבד: "מדוע ישוע, בתמונות שלו, תמיד לבן?"

טניס

לפעמים צריכים לישון

רגלו אומנם פצועה, אבל זה לא הפריע לג'ימי קונורס, מס' 3 בעולם הטניס, לזכות בשבוע שעבר בבוקה ראטון, פלורידה, בנצחון ה-103' שלו (ובפרט של 265 אף דולר).

אך למפסיד, הדרום-אפריקאי יואן קריק, היה הסכר משלו להפסדו. הוא שיחק תוך 24 שעות ארבע פעמים, כולל מישחק אחד שנמשך אחרי חצות.